

Kasš, mis leseks jäänud.

Üks emane kasš oli nõnda õnnetu, et tema kõige armsam abikaasa ära suri. Tema kurbus oli sellepärast väga suur. Sõd ning pääwad nuttis ta taga järele. Kurbtuse pärast läks ta oma kambri ja keeras ukse lukku, et ükski tema juure ei saanud. Küll tuli teisa kasšigi teda trööstimä, aga tüdruk ei lubanud neid ukse taha minna.

Kord tulivad kasšile kofilased teine teise järke. Tüdruk läks kasšile teadustama, et kofilased ukse taga. Kasš küsis: „miksugused nemad on, kas noored wõi wanad?“ Tüdruk kostis: „Nõnda kahe wahel!“ „Ah mingu nad põrguse, mina pean ika oma endise pärast nutma.“

Pärast seda tuli aga üks tubli ja sirge kehaga kofilane, kasši kõi. Tüdruk jooksis kui tuul siise ja ütles: „armas ema! siin ootab praegu ukse taga üks väga ilusa sirge kehaga kasš, kas ta peab siise tulema?“ Siis hakkas Kasš suure häälega kiiendama: „Kutsu

tupa, kutsu tupa!“ Tuba tuleb isane kasš tupa, emane lähab ukse peal vastu, pakub neile tooli. Kõi wiin juukse ära, — anded wõetakse vastu ja pulmad peetakse sealsamas ära. Müüd oli kasš lese-põlwest lahti.

Konn.

Konn, kes heinamaal heina sees oli, nägi ühte härga, ja arwas enese juures: „Kui ma aga tahaksin oma nahka wenitada, siis saaksin ma küll nii suureks kui see härg.“ Tuba hakkas konn ennast üles puhuma ja küsis teiste käest: „eks ma ole ka nii suur kui see härg?“ Teised naerdsid teda ja ütlesid: „Küll on weel waeak seni kui sa nii suureks saad.“ Ta hakkas ennast teist korda üles puhuma, ning küsis, „kas palju waeak on?“ „Küll on weel waeak.“ Siis sai ta süda täis, ta hakkas ennast nõnda ülespuhuma, et ta lõhki läks.

S p e t u s.

Käsi puusas, täi pungas. Kes nõnda tahab suurusteleda kui see konn, ja parem olla, kui